

La Veu de Tortosa

Setmanari Regionalista

«VERGONYA ETERNA A QUELLS QUE DESPRECIANT SON IDIOMA ALABAN LO DELS ALTRES». — Dante.

Als Regidors Mallorquins

Honorables senyors, estimats companys:

A vosaltres digníssims successors d'aquell noble estol d'homages valents que despreciant les ones bramolenques de la mar arribaren a Mallorca l'any 1229; a vosaltres insignes descendents d'aquells heroys cavallers que manats pel magnanim Jaume I plantaren nostra senyera en Santa Ponsa y Porrassa, fent mossegar la pols de vostres illes als ferostichs serrahins; a vosaltres valents mantenedors d'aqueixes illes daurades ahont lo geni del flossoph, del hystoriayre, del artista, del guerrer, del trovador ha omplenat sempre de gloria y de perfums los plans y serralades d'aqueix hermós terrer, per la prehuada de nostra antiga nacionalitat. A vosaltres, aymants entussiasstes fills de Mallorca... a qui endresseu aquestes ratlles. Salut.

Si salut y honor als que no volem expressarvos en altra llengua que'n la que brolla del cor, que naix ab la vida y mort ab ella, perque es la vida mateixa, que prové de lluny, de nostra infantesa, d'aquesta tendra edat en que'l cor no te taca de cap mena.

L'home mes indiferent, lo cor mes gelat ha de concentrar en vosaltres la seva atenció y aplaudir los vostres actes ab entussiasme delirant.... ¡Un Ministre... un Governador civil!... ¿qué saben ells de tot aixó?

Si aquestos sapiguessin lo que es aymar a la patria; si sapiguessin que tota regió si té traves no resisteix lligams, perque la vida dels pobles se deu a la tradició y a la historia y aquestes están mantingudas per les costums y la llengua... a les hores tindrien un xich de seny y al no volguer ofegar los sentiments puríssims d'un poble que's reviscola, recordarien les desditxes de la patria y ab ellas, la gran catástrofe colonial, en la quina moriren afectes y il·lusions que no's revifaran may mes perque... ja ho dihuen los llibres sagrats: ¡Reyne dividit destruit será!...

Perduda la fé en aquest sistema

desacreditat que té d'estrany que'l poble verge d'infamies y vilipendis camine recte pel camí de la regeneració moral y social? Aixó es ésser separatista; aixó es ésser dolent?... Tingan mes calma els taifes de la política y pensen en la honradesa de qui, abans d'enderrocarse en les tenebres d'una nació que s'enfonza, torna els nuls endarrera y busca conhort y dalit en la historia de sos pares, los quins arribaren a un grau de cultura, prosperitat y civilització que prou voldriam ara en aquesta época de llibertinatje, ahont l'exemple d'una veritable llibertat social política y religiosa no apareix per cap banda.

Tingan aixó en compte aqueixos oligarcas centralistes, aqueixos homes corromputs, que, sadollats de la mes verinosa raneunia, res fan pera impedir que vingam a les regions lladres de fora, res pera evitar que prosperin aqueixa mena de sagrantanes polítiques que per desgracia tan a les amples cohejen per tot arreu en detriment d'aqueix códich, d'aqueixes lleys y d'aqueixes institucions que tan poch se respecten avuy dia.

Millor que nosaltres, distingits fills de Mallorca, sabeu les relacions que sostenen molts governadors d'algunes provincies ab lo caciquisme, els jugadors y la golferia, y qui sap si millor que nosaltres, també, coneixeu a quina altura's troba la moralitat política en tota la provincia balear. Nosaltres la ignorém, pero tenim dret a pensar que les mateixes causes del despotisme gubernamental produeixen los mateixos efectes, tan en lo cap com en la cua.

Aixis, donchs, diheuloshi que procurin esmenarse dels grossos pecats que cometen en l'administració de la cosa pública, entre la que's pot encloure la ridícula pretensió que vos ha endressat el vostre Ponci sense fonament legal de cap mena y si sols pera torbá la pau d'aqueixes illes, comprometreu vostres illegitims interessos, atacar vostra dignitat y provocar un conflicte que'l porti a rebre lo nomenament de: *Nuevo Conquistador de Mallorca en el siglo XX*...

Estimadíssims companys! Res mes ens acut. Sols ens resta pregarvos que no abandoneu lo noble empenyo de fer ressonar en la

Casa del poble aqueixa hermosa llengua que'n temps benavirat rebé'l sagell de gloria al usarla insignes compatricis vostres entre ls que tant sobressurt l'inmortel flossoph, lo pensador profund lo tantes voltes insigne Beato Raymond Lull.

Francesch Mestre y Noé.

Tortosa, Febrer 1902.

L'Iglesia de Cristo sempre triomfanta!

Damunt les ones negrenques Una barqueta vegi, Que lleugera relliscava Sobre'l mar entre duïns. Coronava lo pal mestre Una creu d'or ab saïns, Ses blanques velles semblavan Les ales dels serafins. Remers sapats la movian De Tramontana a Garbí, De Garbí a riques costes. Hont floria'l Paradís. Y ella bogava rumbosa, Triomfanta mar endins, Tallant valenta l'escuma Que la volia engolir. Esculls a drèta y a esquerra, Tempestes fins a desdi, Trons y llamps y pedra seca Li quèyan de mitj a mitj. Los monstres la perseguian, L'acossavan llops marins; Y ella sempre rumbejanta Entre ls monstres y perills Bogava, volava ayrosa Com la gavina gentil.

¡Ditxosa Barqueta blanca! Tot encisat li digui, ¡Ditxos del qui t'guarda y mèn! ¡Ditxos del qui portas dins! Quan de sopte, d'entre ls núvols M'apareix un serafi, Que mirantme, y la nau bella Senyalant ab lo seu dit, Me digué: «Veus éixa barca Que rumbèja mar endins, Que triomfa de tempestes, D'esculls, monstres y perills, Es lo Baixell de Sant Pere, L'Iglesia de Jesucrist. Los monstres que folls udolan, Pera ferla mil bocins, Son les negres heretjies; Los esculls, sos enemichs;

Les tempestes, son los cismas Que l'han volguda engolir. Trons y llamps, son les calumnies Que li plòhuen dia y nit, Y ls rèys que la perseguèixen Los famèlichs llops marins. La veus com sura gloriosa? La veus com vola gentil? Donchs aixis viura triomfanta No deus sigles, sino mils. Surará a despit dels homes, Del infèrn y sos capdills Sigles y sigles gloriosa, Mentres règni Jesucrist. Ditxos del qui a'n Ella bogu! Felis del qui mori a dins! Puig-li esperan jorns de gloria Llòrs y palmes sense fi. Digué: y revolant jolivol S'adressá cap al Emplr. Y la Barqueta volava, Volava pel mar endins. Com la reyna de les ones, Com qui vola al Paradís. Oh Iglesia santa de Cristo! Benhaja Qui t'feu florir! Guerrèja ferma! que encare Te restan nous enemichs, Que la fogarada atian Del infèrn: ¡avant! ¡delit! Los vencerás via fora! Que ab Tu lluyta Jesucrist.

Guillem.

Tortosa y Febrer de 1902.

La pols de las escolas

La pols de las escolas bacteriológicament considerada és rica en germens. No tant com la de la superfície de la via pública, pero te bastant de ella, encar que no ls ofereixhi medi excelent pera sa conservació y multiplicació, degut a ésser menys abundant la substancia orgánica, si bé hi ha certa compensació per la falta de sol.

Originan principalment aquesta pols los detritus que hi deixan los xiquets ab los peus, ab los vestits y ab l'excreta procedents del carrer, de sas casas y de son cós y també la pols mateixa de l'exterior producte d'imundicias dessecadas que per medi del vent ó del continuu mohiment se aixeca, infesta y penetra en l'interior per las portas y finestras. Poguentshi també afegir la mateixa influencia de part de las personas grans que hi tenen cabu-

da, majorment si el local serveix per a classe d' adults.

Com la pols dels carrers que mou l' alé lleugera de l' ayre conté un nombre de microbis que varia entre noucents mil y cent sexanta mil·lions per gram, pot compendres l' importancia que tots los higienistas concedeixen á l' assumpto de referencia.

Aquesta pols, donchs, pot contenir y conté moltes vegadas un nombre immens de gèrmens no patògens y també *Schizomyces* infecciosos bolets que no difereixen de las algas inferiors (*Croococcaceas* y *Oscil-lariaceas*) com l' *Achorion Schoentleinii* de Remak agent específich de la tinya pelada y l' *Trichophyton tonsurans* de Malstem, de l' altra; la bacteria *Coli* comuna de la diarrea estiuca de l' infantessa, lo *diplococcus* oval de la neumonia fibrinosa y de la meningitis cerebro espinal dels infants; l' *estreptococcus pyogenus* de l' erisipela febre puerperal, septicemia traumática, eixidura maligna y de l' angina escarlatinosa; l' *estaphilococcus aureus* de las forunculosis y eixiduras de la pell y l' *citreus y flavus* de Fränkel de l' inflamació aftosa de la boca; lo bacil·lo de Koch ó de la tuberculosi; lo d' Eberth ó del tifus, lo de Klebs-Löffler ó de la difteria, lo de Nicolaier ó de las berreras y del tétano, y l' de Winter y Lesage ó del cólera de l' infantessa; l' espiril·lo d' Obermeyer del tifus recurrent; y la *Cryptogama* *Mitellia candida* de Bonorden (*Torulaceas*) causant de las boquitxes.

Abans se tenia molt en compte que la dessecació y la llum del sol afavoria l' acció bactericida, pero recentas investigacions apoyadas en taulas demostrativas dels resultats obtinguts, adveran terminantment tot lo contrari, col·legintse autorizadament duas conclusions que son: primera, que tant la llum directa del sol com la difusa, aquesta en menys grau, exerceixen una acció bactericida enérgica sobre l' contingut microbich de la pols segona, en la pols regada y exposada á la llum directa ó difusa del sol s' hi manifesta sempre una disminució del contingut bacteriá major que lo que s' observa en la pols seca.

Estrany semblará lo esmentat, pero és la veritat encara que aparentment s' oposi al principi general de que ls micro-organismes vegetals com á bolets que son se desenrotllan mellor en l' humitat. Aixó té una explicació molt plausible y es que l' humitat no fa en aquest cas més que afavorir lo pas de l' esporo qual resistència és molt forta, á la forma vegetativa corresponent, facilitant aixis sa destrucció per l' acció de la llum del sol.

De tot lo dit resulta licit aconsellar, que per evitar la contaminació per medi de la pols de las escolas, es de absoluta necessitat que tots los dias s' escombrin regant abans y després lo paviment, com podrá solsament regarse á primeres horas de la tarde y al capves-

pre; aixó com á mida de profilaxis higiénica perque ademés de evitar que s' alsi la pols y s' escampi per l' ayre, ajuda á la destrucció dels gèrmens que pugui contenir.

Semblant afirmació per son gran interés mereix que s' hi fixin los mestres y las juntas locals de sanitat y d' instrucció pública, y farán bé en concedirli tota la valua higiénica que enclou ab relació á la práctica de netedat que per tants motius reclaman las escolas.

Sanejar las escolas públicas és mellorar la rassa humana y preparar al pays generacions vàlidas y útils, y ja que á casa nostra ls edificis pera escolas no reuneixen cap condició higiénica, és de més necessitat que ls mestres y ls deixebles se familiarisin ab las nocions relatives á l' higiene y á la desinfecció de las mateixas, com se fa en otras parts de més cultura y de més civilització.

Agusti M. Gibert.

Tarragona, Febrer 1902.

LO FRET EN LOS GARROFERS

En virtut de la gran nevada que la setmana pasada caigué sobre nostra vila y sa comarca, los propietaris de garroferars han estat en continua alarma, y ab rahó, puig sapigut es qu' un fret excessiu arriba á matar lo garrofer. Segons sembla aquest perill, per ara, ha passat, no avent sofert los garrofers altres danys que l' asqueixada de branques produhida pel pés de la neu acumulada á sobre.

Respecte á la mort dels garrofers produhida pel fret, ens ateném á lo que sobre l' particular diu nostre inolvidable amich y company que fou de redacció En Joaquim Bassa, autoritat indiscutible en la materia, en sa celebrada obra *El Algarrobo*, ocupantse del fret com enemich del garrofer, aixó es, que aquest pera sucumbir es necessari que sufreixi una temperatura de cinch graus baix zero, temperatura que no hem tingut de bon tros tan baixa; pero que hi há, no obstant, en certs cassos, especials condicions que poden influir en que una temperatura que no arribará á la que s' ha dit ocasió també perjudicis considerables al arbre, sino ocasionant sa mort, fent perdre la cullita y destruint las parts foliáceas mes tendras: tal succeheix quan la gelada es molt duradera ó quan lo desglaés se produheix d' una manera molt rápida: allavoras, al passar la part gelada sens prévia preparació per medi de temperatures intermitjas, del estat sólit determinat per la gelada, al estat liquit produhit pel desglaés, vé á succehir lo que á un membre del cos humá pres del fret, congelat, al exposarlo á una forta acció de calor sens haver procurat anticipadament determinar reaccions graduals que li permetin després resistir y utilizar degudament aquella altra elevada temperatura:

en lo cas del membre gelat la terminació de la cangrena sería la consecuencia del cambi brusch de la temperatura; en lo garrofer la pérdua de las parts en las que s' hagi produhit aquella baixa termométrica sense prévia graduació de temperaturas intermitjas. Per consegüent, si bé en general son de temer pera l' garrofer todas las geladas, no son més aquellas preduidas en nit caimosas, ab cel rás, seré, y en las que després al surtir lo sol, acalenta molt; lo que s' fa facil de succehir si la atmósfera conté abundant humitat, ja qu' ella contribueix á aumentar la forsa calorifera dels raigs solars. De manera que bé pot assegurar-se qu' un garrofer resistirá, fins á cert punt, tant més una temperatura de cinch graus baix zero, quant més suau y gradualment s' hagi efectuat lo desglaés: aixis es convenient que á una nit freda succehesca un dia ab cel enbroyrat, y si fa aire una mica fort millor.

Se comprén perfectament qu' una baixa temperatura obri en un sentit tan perjudicial pera l' garrofer, si se té en compte que n' dit arbre lo moviment de circulació no cessa may del tot, conservant la sava fins en la estació freda.

Lo modo de manifestarse ls funests efectes de la gelada en un garrofer consisteix en presentar las fullas, al exterior del arbre, sa cara interna; aixó en los primers moments després d' haver sofert la gelada. Després, passat algún temps, aquellas mateixas fullas s' assecan y finalment cabuen, quedant completament sense ellas los brots. A aquests, per sa part, se ls hi clivella la pell deixant veure la part llenyosa de la branca gelada, quina, al poch temps, queda completament seca. Aquests mateixos caractèrs que representan las petites branques que han sofert per efecte de la baixa temperatura, se veuen també, si han sofert per la mateixa causa, en las branques grossas y en la mateixa soca.

Referent á prevenir los efectes del fret en los garrofers, solsament pot intentarse, sens que l' éxit sia segur, ni molt menos, lo limitar dits efectes per medi del tall, fins á la part sana, de las branques geladas, practicant la operació dintre dels tres ó quatre dias després d' haverse aquella produhit, y cubrint los talls cuydadosament ad pasta d' empeltar, ó simplement ab argilla ó fanch pera evitar los efectes d' una nova glassada en los teixits vius del arbre. D' aquesta manera hem vist varias vegadas donar bons resultats en garrofers que havian sofert de las geladas, pero sempre fent los talls per sota de l' última clivella surtida per efecte del fret, ja fos en las branques ó en la soca. Per de prompte té aquesta práctica una condició que la fa recomanable: la de que no pot ser perjudicial; ja que com la part de la soca ó de branques que se clivellan també tindrian de tallarse després per haver quedat sech, vé

guanyantse en las probabilitats de que, gracias á tal operació, pugua salvarse l' arbre.

Hem dit al comensar que la temperatura de cinch graus era mortal pera l' garrofer, y aixis es en efecte. Pero, vol dir aixó que l' propietari de garrofers pugua estar completament tranquil mirant lo termómetro, mentres la columna de mercuri no arribi á aquella xifra? No, de cap manera; ja que condicions particulars d' edat del arbre, humitat, emplassament y situació del terreno poden fer de manera qu' una temperatura que no haurá passat dels quatre graus haja sigut fatal pera l' garrofer. Y aixis veym que quedan perjudicats per una gelada, garrofers jovers que s' haurían lliurat d' aquells efectes, á haver comptat alguns anys més d' edat. També succeheix de vegadas que temperatures qu' arriban aprop dels cinch graus perjudicarian al arbre, si no fos lo vetitjol que dificulta la pernicioso acció del fret per medi del constant moviment que aquell imprimeix al arbre. Las condicions menos favorables al garrofer, es dir, las més apropósit pera que l' fret lo perjudiqui, son aquellas en las que després d' haver plogut succeheix una baixa temperatura ab temps calmós. En aquestas condicions s' han gelat garrofers no arribant á senyalar ni quatre graus lo termómetro. Las condicions d' emplassament y situació del terreno constitueixen moltes vegadas un sério perill pera l' garrofer ab relació als efectes del fret; ab la circumstancia agravant de que dit inconvenient no s' pot préveure, lo que equival á dir que fins que l' desastre s' ha realitat no s' entera un del perill.

Iguals, y fins pitjors danys, poden causar en los garrofers las neus, puig que ademés d' ésser molt natural en temps d' ellas en que s' produheixi un notable descents en la temperatura, que ha d' ocasionar los mateixos efectes senyalats, avans, hi há l' inconvenient de que cayent en abundancia y carregant l' arbre ab un pés excessiu, se produeix la trencadissa de branques, que deixan mal parat á un arbre tan poch amant de sufrir llessions de cap classe.

Ja que no cap en lo posible reparar, sino á capi d' anys, los perjudicis que en los garrofers causan las baixas temperaturas, se pot, no obstant, tenir certs cuydados conduhents á evitar dits danys; ó en sont defecte, á procurar que sían lo menors possibles.

Una de las precaucions que millor pot contribuir á evitar los efectes de las geladas en los garrofers, es lo no donar treballadas als garroferars durant los rigors del hivern, ja que estant lo terreno sens remoure no s' facilita l' acció del fret tant com si estés recientment remogut.

Igual precaució deura observar-se respecte al desbrotament ó la poda del arbre, puig ab aquesta operació quedan al descubert mol-

tas parts tendras per efecte dels talls fets y presentant l'arbre, en sa virtut, un blanch més considerable á la acció del fret.

Ab seguir las precaucions qu'hem apuntat, res s'hi pert; y en cambi, de no seguir las, poden sobrevindre perjudicis de consideració.

(De *Lo Vendrellench*.)

El mallorquí al Ajuntament de Palma

Pels telegramas saben els nostres lectors que'l Governador de Palma, obeint á indicacions del ministre de la Governació, envia un ofici al Alcalde de aquella ciutat dientli que ls regidors del Ajuntament no podían usar en las sessions la llengua mallorquina.

Aquest ofici, que no te cap fonament legal, ni per tant hi há pera qué atendre'l, fou llegit en la sessió del dimars darrer.

Vegis com *La Almudaina*, dona compte dels incidents que acompanyaren á la seva lectura:

"El Secretarió dió lectura á un ofici del señor Governador civil de la provincia, dirigido al señor Alcalde, en que le manifesta, que habiendo sabido por la prensa que en la pasada sesión uno de los señores concejales se expresó en mallorquí, se veía en el caso de advertirle que, siendo las sesiones de los Ayuntamientos actos esencialmente oficiales, no permitiese hacer uso de otra lengua más que de la oficial.

El señor Villalonga (don Francisco), hablando en lenguaje mallorquí, protestó contra dicho oficio.

El señor Presidente le suplicó que hablase el castellano.

Le contestó el señor Villalonga (don Francisco), y en lenguaje mallorquí dijo que como no esperaba que el Governador tuviese el atrevimiento de inmiscuirse en tal asunto, no había venido preparado para combatir dicho oficio.

Sé que hay un informe de la Diputación Provincial referente á un caso parecido al presente y por lo mismo y con el fin de poder estudiar con más detención el asunto me reservo la palabra para la sesión próxima.

Se lamentó de que el señor Governador pretenda obligar á los señores concejales, que no saben expresarse en otra lengua más que en la suya propia, á que permanezcan mudos durante los cuatro años que formen parte del Ayuntamiento.

Las palabras del señor Villalonga fueron acogidas con grandes aplausos por el público.

Pidió la palabra el señor Villalonga (don Antonio), diciendo que hablará el castellano á pesar de costarle trabajo expresarse en un idioma extranjero.

Censuró la actitud del Goberna-

dor añadiendo que á pesar de ello, si no hay una ley que prohiba á los concejales expresarse en lenguaje mallorquí, él continuará hablándolo, si así le conviene, á pesar de la disposición de la referida autoridad. (Aplausos en el público).

El señor Pau preguntó si la medida del señor Governador era general á todos los Ayuntamientos de la isla ó exclusivamente para el de Palma, pues según tiene entendido: la mayoría de los Ayuntamientos hablan siempre el mallorquí.

El señor Alcalde no supo contestarle.

Intervino también en la discusión el señor Martí, censurando que el Governador emplee al hablar del mallorquí, la palabra "dialecto", cuando la misma Real Academia tiene declarado que es un idioma de tanta importancia como los demás.

Censuró también el oficio del señor Governador, máxime cuando los Ayuntamientos de Barcelona y Valencia emplean en las sesiones públicas su idioma propio.

Terminó diciendo que tanto él como sus compañeros, emplearán el mallorquí ó el castellano según les convenga, mientras no exista una ley que les prohiba hacerlo.

A propuesta del señor Alcalde el Ayuntamiento acordó darse por enterado del oficio.

L'actitud digna dels regidors republicans autonomistas del Ajuntament de Palma ha fet fracassar la disposició governativa. Per aixó cal felicitats.

Mes aquesta actitud no tindria tanta importancia si no vingués acompanyada com vé pels aplausos de la part mes sana del poble mallorquí, que's va sentint cada dia mes fort dintre d'ell mateix y mes disitjós de restaurar sa personalitat propia.

La planxa del Governador civil de Palma haurá servit, per lo que serveixen totes las vexacions del centre, aixó es pera avivar l'amor á la terra y fer creixe y volar l'esperit regionalista.

Bienvingudas sigan.

CURIOSITATS

VUYTS Y NOUS

Maig! Es lo sisé mes del any civil pero li correspon lo tercer signe del zodiach que l'anomenan *Géminis* y comprén desde 122 de Maig fins al 23 de Juny. Se'l simbolisa per dos noys bessons.

Los qui naxen en aquest període si son homens se distingexen per ésser molt moderats, de bon humor y d'excelent tracte. Durant la joventut los agrada divertir-se pero cuan se cansan son amants de la muller y de sa nissaga.

Las donas á poca diferencia acostuman á tenir les matexas qualitats.

Secció Religiosa

SANTS DE LA SETMANA

Diumenge, dia 16, Sant Onésim.—Dilluns, 17, Sant Policroni.—Dimars, 18, Sant Simeó.—Dimecres, 19, Sant Mansuet.—Dijous, 20, Sant Sadot.—Divendres, 21, Sant Vèrulo.—Dissapte, 22, La Cátedra de Sant Pere en Antioquia.

NOTICIES

Mallorca y Catalunya

Seguint l'exemple de moltissims companys de tots els indrets de Catalunya, lo dilluns transmeterem el telegrama següent:

Francesch Vilallonga, regidor.—Palma de Mallorca.—LA VEU DE TORTOSA felicita al que usa oficialment la llengua materna pera expressar els mes estimats sentiments de sa patria.

Viscan Mallorca, Catalunya y Valencia! El Director, Francesch Mestre Noé.

En contestació á n'aquest hem rebut del valent campió del catalanisme'l que segueix:

Francesch Mestre y Noé, Director LA VEU DE TORTOSA.—Agraheixo la vostra entusiasta felicitació y malgrat ordre arbitraria continuare parlar en llengua mallorquina.

Viscan Catalunya, Mallorca y Valencia!—Francesch Vilallonga.

Ab motiu del cambi d'impremta de nostre periódich, totes les reclamacions afectes á l'Administració de LA VEU DE TORTOSA, se dirigiran, en lo successiu, á la tipografia de D. Joseph L. Foguet y Sales Plassa del Hospital, n.º 3.

Si degut á n'aquest cambi sofris alguna perturbació lo repartiment y distribució d'aquest setmanari, preguém á nostres abonats se serveixin passar nota de la mes petita falta, ab la seguretat de que será atesa momentaneament.

Aquesta mudansa, lluny d'afectar la bona marxa seguida fins avuy, será motiu de noves reformes, tant en la part material com en la literaria y artística quin desenrotllo estém ara estudiant.

Procedent de Santander y Madrid, ha arribat á n'aquesta ciutat nostre distinguit amichltre. señor don Diego de León, á qui desitjém bona estada entre nosaltres.

Lo dimecres caygué sobre nostra ciutat una pluja lleugera.

Nostre benvolgut amich l'Arquitecte don Joan Abril té en projecte

la publicació d'un plano de nostra ciutat, en el que's detallen perfectament les barriades antigas y modernas de Tortosa.

Molt ens alegra aquesta determinació, puig realment feya prou falta lo plano de nostra ciutat.

Lo dimecres s'omplená de fidels la Catedral ab l'objecte de *pendrer cendra*.

Degut al desglás de les neus acumulades á Reinoso, l'Ebre ha sofert aquestos dies una grossa creiscuda.

Segons noticies dintre de poch dies tornarà á sortir lo periódich anunciador que, baix lo titol de *La Gaceta Ibérica*, publicaba á nostra ciutat nostre amich don Obdulio Rodríguez y Gonzalez de los Rios.

Tenim la satisfacció de manifestar á nostres suscriptors que dintre d'alguns messos els hi regalarem un exemplar de la *Doctrina cristiana* escrita en dialecte tortosí. La edició's farà ab lletres prou grosses, ab paper satinat y ab grabats alegórichs.

Creyéim que's aixó un buyt que convé fer desaparèixer, puig ja's hora que'ns dirigim á Deu en lo nostre llenguatge, en lo mateix qu'usém en la vida veritat, en la mateixa llengua qu'empleem al commemorar les nostres alegries, felicitats y penes.

Nostre distingit amich D. Manel Beguer y Benedicto, Oficial major de Telegrafos ha sigut ascendit per R. O. al empleo immediat.

Rebi nostre estimat amich la mes coral enhorabona de sos amichs de LA VEU DE TORTOSA.

Lo Sr. D. Just del Val ha prés possessió de la presidencia de l'Audiencia d'aquesta provincia.

Després de traydora malaltia ha mort á nostra ciutat la Sra. doña Carme Resus, mare de nostres estimats amichs D. Facundo y D. Enrich Segarra.

Rebin aquests y demás familia la expressió de nostre pésam.—R. I. P.

Nostre estimat amich D. Francesch Maldonado ha sigut nombrat Actuari del Jutjat de 1.ª instancia de Mataró.

Li enviém la enhorabona.

Pera satisfacció del propietari de la taberna de Carlos, situada á la vora del riu, darrera'l Banch de Tortosa, tenim lo gust en posar en coneixement del públich, que'n dit establiment de begudes se va trobar un bitllet de mil pessetes qu'avia perdut un dependent d'una casa de comers d'aquesta plassa, á la quina li fou entregat desseguida.

Tortosa. Imp. FOGUET, P. Hospital.

